

життя СШ№4 (нині гімназія «Світоч») завдячує тим керівникам школи, які стояли у її витоків, які від самого початку створювали її як школу нового типу. Це Шалда Г.М. – перший директор школи, Пархоменко Н.М. і Свистун В.М. – заступники директора з навчально-виховної роботи, Качура В.С. – заступник директора з виховної роботи і ще ціла низка педагогів-майстрів своєї справи. Їх праця дала високий результат, посіяне ними зерно – дружно зійшло і розквітло. Вільнянська СШ№4 реформована у Вільнянську гімназію «Світоч». Гімназія по праву носить назву навчального закладу нового типу. Вона є акумулятором нових ідей і думок, займає одне із передових місць у області по результативності роботи з обдарованими дітьми, забезпечує своїм вихованцям глибокі і міцні знання. Вчителі гімназії завжди пам'ятають і втілюють у життя заповіт свого першого наставника Заслуженого вчителя УРСР Свистун Віри Микитівни: «Учіться бути вчителем!»

1978р. Педагогічний колектив СШ№4

Вільнянська гімназія «Світоч»

Районний музей освіти

ПЕДАГОГІЧНІ САМОЦВІТИ ВІЛЬНЯНЩИНИ

Учіться бути вчителем

**м.Вільнянськ
2008р.**

Педагогічні самоцвіти Вільнянщини
«Учіться бути вчителем» -
Вільнянськ, Вільнянська гімназія
«Світоч», 2008р. – 20 с.

Матеріал зібрала
та упорядкувала *Романенко*
Ганна
Панасівна,
завідуюча
музеєм

Технічний набір *Урсуленко*
Неллі
Олександрівна,
вчитель
інформатики

Васильовичем виховала трьох доньок. Дві з них, Гойчук (Свистун) Ольга Іванівна і Свистун Валентина Іванівна, нині доктори наук, професори Київського національного аграрного університету, третя – Остапенко (Свистун) Тетяна Іванівна пішла маминим шляхом і працювала разом із нею учителем російської мови і літератури в СШ№3 і СШ№4 м.Вільнянська. Усі онуки Івана Васильовича і Віри Микитівни Свистун мають вищу освіту, а старший серед них Павлик уже привів до першого класу рідної школи свою доньку Анечку Остапенко. Життя триває...

*1979р. Педагогічний колектив СШ№4
на першотравневій демонстрації*

1980р. В школі свято

Усіма своїми успіхами у всіх галузях шкільного

директора з навчально-виховної роботи новозбудованої Вільнянської СШ №4, колектив учнів і учителів якої був створений із колективів трьох загальноосвітніх шкіл м.Вільнянська. Сказати, що було важко, - це не сказати нічого. На початок навчального року приміщення школи не було добудоване. Учні, а їх було більше тисячі, навчалися у другу зміну по різних школах: 1-7 класи – у СШ№3, 8 – у СШ№2, 9-10 класи – у СШ№1. Учительський і учнівські колективи сформовані із малознайомих, а то і зовсім незнайомих один одному людей. Серед учителів дуже багато ще недосвідченої молоді. Учителі-предметники змушені впродовж дня перебігати зі школи у школу інколи по декілька разів. Віра Микитівна, як могла, допомагала вчителям. Вона, фахівець-філолог, так примудрялась скласти розклад, щоб учитель мав можливість і на урок не запізнитись, і з класом попрацювати, і до уроків підготуватись, і приділити увагу своїй сім'ї.

У своє приміщення СШ№4 увійшла 29 грудня 1977р. Почались турботи новоселів: оформлення класних кімнат і коридорів, створення предметних кабінетів, оволодіння технічними засобами. А основне – формування учнівського і педагогічного колективів, допомога молодим. У цих турботах повністю розкрився і розквітнув талант Віри Микитівни як учителя-наставника, висококваліфікованого методиста. Через півтора року про СШ№4 заговорила педагогічна громадськість району як про школу із сильним, дружнім педагогічним колективом і дисциплінованими учнями. Віра Микитівна завжди у центрі шкільного життя: на роботі, на святах, під час відпочинку.

Віра Микитівна мала дві життєві опори, які давали їй підтримку і наснагу – це сім'я і робота. Мудра і інтелігентна вона нічим не обділила обох. Разом із вірним і надійним супутником життя Іваном

В.М.Свистун

Ім'я Свистун Віри Микитівни, Заслуженого вчителя Української РСР, учителя-методиста, заступника директора з навчально-виховної роботи, вчителя російської мови та літератури було широко відоме педагогічній громадськості району в 60-х-80-х роках минулого століття, а особливо дороге воно вчителям, учням та їх батькам загальноосвітніх шкіл №3 і №4 (нині гімназія «Світоч»), де пройшли найбільш продуктивні роки її педагогічної діяльності, розквітнув її талант учителя, організатора, наставника, керівника.

Вона була взірцем інтелігентності у найповнішому розумінні цього слова. Високоосвічена і високоморальна, підтягнута, охайна і зі смаком одягнена, скромна, чемна, ввічлива, толерантна, трудолюбива, завжди з доброю посмішкою на вустах Віра Микитівна була вимогливою в першу чергу до себе, дуже відповідальною у роботі, любила дітей і поважала їх людську гідність, була закохана у свій предмет, у цей невичерпний світ краси і гармонії, виру почуттів, складнощів і глибини людських стосунків – світ поезії і літератури.

Її гарна, виразна, образна літературна мова була природною, як вона сама, лилась легко і невимушено, зачаровувала співбесідника і спонукала його до такої ж грамотної і емоційно оформленої відповіді.

Вона знала напам'ять безліч поетичних творів, так вільно цитувала уривки із прози різних авторів, що, здавалось, Віра Микитівна знає напам'ять усі твори класичної і нової російської літератури.

Учні Віри Микитівни мали глибокі і міцні знання з російської мови і літератури, любили цей предмет.

Вона була порадицею молодим учителям і недосвідченим класним керівникам, їх другом і наставником.

З характеристики Свистун В.М. із атестаційного листа 1976 року

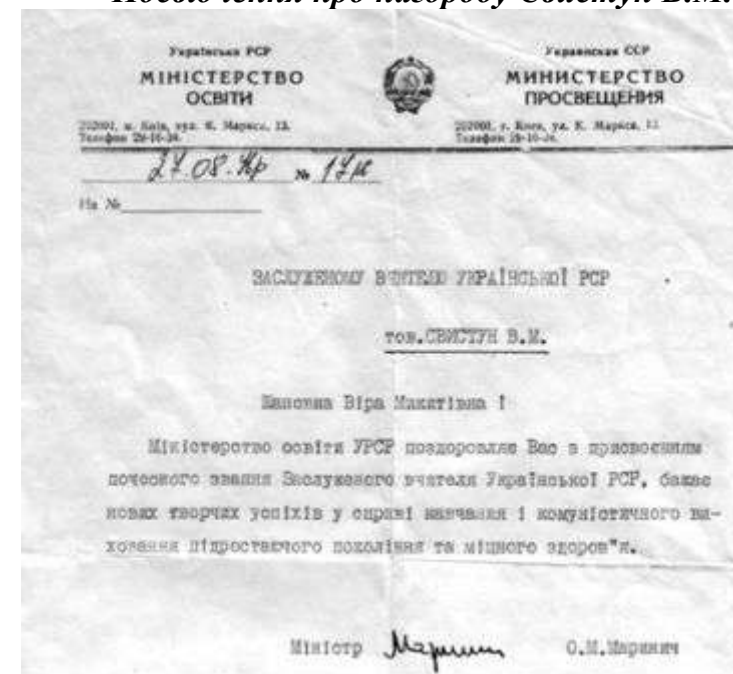
Свистун Віра Микитівна працює у восьмирічній школі №3 з 1964 року. Досконало знає свій предмет, добре володіє методикою викладання, має високу науково-теоретичну підготовку. До роботи відноситься добросовісно, з великим натхненням. Уроки проводить на високому ідейному, науковому та методичному рівні зі застосуванням наочних і технічних засобів навчання. Протягом п'яти років працює без другорічників.

Вивчення психологічних особливостей учнів, застосування активних форм роботи на уроках і в позаурочний час, нагромадження та використання роздаткового і дидактичного матеріалу на кожному уроці дає свої результати – учні одержують глибокі і міцні знання. Так, впродовж останніх п'яти навчальних років процент учнів, які навчаються на 4 і 5 становить в 1970/71 н.р. – 39,6%, в 1971/72 н.р. – 42%, в 1972/73 н.р. – 43%, в 1973/74 н.р. – 50%, в 1974/75 н.р. – 63%.

Віра Микитівна багато років працює класним

Посвідчення про нагороду Свистун В.М.

Вітання Міністра освіти

Досвідченого авторитетного вчителя Свистун Віру Микитівну призначають у 1977 році заступником

мови та російської літератури. У нашій школі тоді працювало шкільне методоб'єднання вчителів російської мови, яке очолювала Свистун В.М. Саме вона велику увагу приділяла роботі молодих учителів, а ними були Несторенко Світлана Григорівна і я. Я ніколи не забуду її поради, настанови. Ось деякі із них: «Люби детей, иди к ним с улыбкой, с открытой душой». «Руководи своим голосом, как инструментом. Он не должен быть монотонным, «металлическим». Ведь детям тяжело слушать такого учителя и они быстро утомляются». «Избегай уроков-близнецов. Каждый урок для детей должен быть открытием. От этого зависит интерес ребят к твоему предмету, без которого не добьёшься успехов в работе». «На уроке в качестве разрядки должна звучать учительская шутка. Это поможет снять напряжение. Ведь дети, постигая новое, умственно работают и им нужна разрядка».

Отже, Віра Микитівна поступово формувала з нас справжніх учителів, педагогів. З тих пір вона стала для мене взірцем, ідеалом на все життя Вчителя, Дружини, Матері і просто Жінки. Її принциповість, вимогливість, інтелігентність, любов до людей, простота, відвертість, уміння вчасно прийти на допомогу людям були головними рисами Заслуженого Вчителя України Свистун Віри Микитівни. Такою вона залишилася в моїй пам'яті назавжди. Хочеться сказати спасибі долі, що послала мені такого вчителя. Мабуть тому і я досягла дечого в своїй роботі, ставши відмінником народної освіти України, вчителем вищої категорії, наставником і другом для учнів, вчителів.

*Учитель російської мови та літератури
Р.І. Лагода*

керівником, де проявила себе здібним і вмілим організатором колективу. Виховну роботу проводить у системі, конкретно, змістовно, виховує в учнів комуністичні риси. Учні 11 класу завжди беруть активну участь у проведенні різноманітних заходів, жваво відгукуються на події класу і школи, активні в суспільно корисній роботі та громадському житті школи.

Віра Микитівна – завідувача кабінетом. До всіх розділів навчальної програми виготовила роздатковий і дидактичний матеріал. Під час виготовлення наочності вносила раціональні пропозиції. Під її керівництвом учителі російської мови систематизували роздатковий матеріал по всіх класах і по кожній темі, оформили діатеку і фонотеку.

Впродовж чотирьох років Свистун Віра Микитівна керувала районним методоб'єднанням учителів російської мови і літератури. Як керівник методоб'єднання надавала методичну допомогу вчителям російської мови і літератури району, давала відкриті уроки. Її досвід роботи по активізації пізнавальної діяльності учнів у процесі вивчення нового матеріалу впроваджується вчителями району. З 1975 року веде школу передового досвіду. Віра Микитівна - член МК, користується заслуженим авторитетом серед батьків, вчителів, учнів, скромна, тактовна, витримана, доброзичлива.

Висновки та пропозиції: Відповідає посаді, яку займає, заслуговує присвоєння звання «Старший вчитель».

	Директор школи	<i>В.М. Свистун</i>	Овчаренко І.П.
	Секретар партійної організації	<i>В.М. Свистун</i>	Барановська В.В.
	Голова МК профспілки	<i>В.М. Свистун</i>	Грушка Я.Я.
	Відомий (відомі) вчитель(ів) та РК профспілки		
Відповідає посаді, яку займає, заслуговує присвоєння звання «Старший вчитель»			

До вершин педагогічної майстерності Віра Микитівна торувала шлях впродовж багатьох років.

Середня школа №3 1972р.

*Педагогічний колектив СШ №3 1972р.
(В.М.Свистун перший ряд, третя справа)*

*Засідання шкільного методоб'єднання
Справа наліво: Свистун В.М., Несторенко С.Г.,
Остапенко (Свистун) Т.І., Лагода Р.І.*

*В.М.Свистун обговорює зі С.Г.Нестеренко
її майбутній урок*

Наставник, колега, вчитель вчителів

*Світлій пам'яті
Віри Микитівни Свистун*

Далекий 1972 рік. Саме тоді я вперше переступили поріг Вільнянської середньої школи №3 як вчитель російської мови та літератури. Саме тут я зустрілася з чудовою жінкою, колегою, вчителем з великої літери Свистун Вірою Микитівною. Протягом п'яти років ми пліч о пліч працювали разом, навчаючи дітей російської

Спогади про вчителя російської мови та літератури Свистун Віру Микитівну

«Учитель – майстер життя» - кажуть у народі. Основне його завдання – навчити дітей жити, бути людьми на землі.

З перших днів знайомства з Вірою Микитівною мене вразила її простота, людяність, висока культура спілкування, великий професіоналізм. Можу впевнено сказати, що мені дуже пощастило з наставником на педагогічній ниві.

У Віри Микитівни мене захоплювало все: дивовижна ерудиція, невичерпна і водночас, цілеспрямована енергія, душевна теплота й доброзичливість, з якою вона ставилась до нас, молодих учителів, до своїх учнів, а також до всіх людей, які її оточували. Саме вона навчила мене не лякатися життєвих труднощів, мати почуття власної гідності.

Легких уроків у житті не буває, бо нелегко виробляється в людини власний погляд на речі, інтерес до глибинного пізнання їхньої сутності. І допомагають у цьому такі талановиті педагоги як Віра Микитівна Свистун, яка любила свою роботу. Я впевнена, що всі учні Віри Микитівни знайшли свій шлях у житті, не байдужі до чужого лиха, несуть у світ добро й людяність.

Спливатимуть роки, але назавжди в моїй пам'яті залишиться добра, справедлива вчителька, яка любила учнів, поважала колег. У кожну справу Віра Микитівна вкладала тепло своєї душі, частину самої себе, тому я впевнена, що своєю педагогічною діяльністю виправдала її надії і сподівання.

02.10.2008р. учитель російської мови та зарубіжної літератури Вільнянської ЗОШ І-ІІІ ступенів №3 Нестеренко Світлана Григорівна

Ось як вона розповідає про це сама (дається мовою автора).

Я, Свистун Вера Никитична, родилась 3 ноября 1930г. в с. Акимовка, Акимовского района Запорожской области.

В 1949г. закончила среднюю школу и поступила учиться в Мелитопольский педагогический институт на литературный факультет (отделение русского языка и литературы), который закончила в 1953г. С этого года и началась моя трудовая деятельность.

С 1957г. работала в Вольнянском районе учителем русского языка и литературы. До 1959г. – в Михайло-Лукашевской средней школе, затем в Червоноармейской школе- интернате, а с 1964 г. по 1977 г. в средней школе №3 города Вольнянска.

На протяжении многих лет я руководила районным методическим объединением учителей русского языка и литературы. Как руководитель методобъединения систематически давала открытые уроки, оказывала методическую помощь учителя.

Многие годы работала над темой «Активизация познавательной деятельности учащихся в процессе изучения нового материала». Мой опыт работы по данной теме изучался и внедрялся учителями района.

В 1973 г. меня наградили Знаком «Відмінник народної освіти УРСР»

С 1975 г. вела районную школу передового опыта. В 1976 г. было присвоено звание «Старший вчитель України». За высокие показатели в учебно-воспитательной работе, за оборудование, обновление учебных кабинетов, за активное участие в областных научно- практических конференциях (например на тему: «Роль морально-этического облика учителя в формировании личности учащегося») Министерство

образования УССР, Украинский республиканский комитет профсоюза, облоно, Районо неоднократно мне выносили благодарность, награждали Грамотами в 1975 г. была награждена орденом «Знак почёта», а в 1975 мне было присвоено почётное звание Заслуженного учителя Украинской ССР.

С 1977 г. по 1987 г. я работала заместителем директора по учебно-воспитательной работе в Вольнянской СШ №4, с этой должности ушла на заслуженный отдых.

Саме так, достойно, пройшла Віра Микитівна свій трудовий шлях. За цими скупими рядками – цілий світ бурхливого життя.

Пройшли роки і лише давні світлини допомагають відкрити деякі його сторінки.

В.М.Свистун із класом на шкільній лінійці, 1972р.

Віра Микитівна була чудовим класним керівником, другою матір'ю учням, радником їх батькам. Брала класи, як правило, безпосередньо від класоводів і проживала із кожним з них складні шкільні роки: дитячі радості і образи, проблеми підліткового віку, юнацький максималізм, щастя і розпач першого кохання і випускала у самостійне життя освічених молодих, здатних відстояти себе і досягти поставленої мети.

Віра Микитівна виховала цілу плеяду вчителів, навчила їх практиці цієї професії. Вона завжди повторювала: «Учіться бути вчителем! Тільки той, хто постійно вчиться сам, має право вчити інших».

Ось відгуки про свого улюбленого наставника В.М.Свистун тепер уже досвідчених, знаних у районі вчителів.

1976р. В.М.Свистун і молодий учитель російської мови та літератури Несторенко С.Г. уважно слідкують за уроком

Урок російської мови дає молодий учитель Лагода Р.І.

секретами своєї педагогічної майстерності, сприяла підвищенню їх методичного рівня. Вона разом із ними готувала їхні уроки, вчила писати календарні і поурочні плани, сама давала показові уроки і відвідала за довгі роки роботи незлічену кількість уроків молодих учителів.

Урок російської мови в 6 класі

1976р. Наставник В.М.Свистун із молодим учителем російської мови і літератури Лагодою Р.І.

*В.М.Свистун з учнями та їх батьками
«Яка гарна вишиванка!»*

*1962р. Знайомство з майбутнім класом
В центрі Кондратцева М.В. і Свистун В.М.*

4 клас, 1966р. СШ №3

8 клас, 1970р. СШ №3

*5 учнів цього випуску обрали професію вчителя,
а двоє з них – учителя російської мови і
літератури*

Кабінет російської мови та літератури СШ №3, оформлений Вірою Микитівною разом зі своїми учнями, став переможцем у районному огляді-конкурсі кабінетів і йому було присвоєно звання зразкового.

Стенд кабінету

Кабінет російської мови та літератури СШ №3

У кабінеті російської мови та літератури проводили уроки всі вчителі цього предмету СШ №3, використовуючи в повній мірі його наочний, демонстраційний і методичний матеріал.

*1976р. У кабінеті російської мови і літератури
СШ №3 м.Вільнянська.*

*Це перший кабінет російської мови і літератури
у районі і один із найкращих у області на той час*

І як керівник районного методичного об'єднання учителів російської мови та літератури, і як заступник директора з навчально-виховної роботи Віра Микитівна вчила молодих учителів бути вчителем, ділилася з ними